

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER PRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday

РІК II. Ч. 88. СУБОТА, 18. ГРУДНЯ 1920. WINNIPEG, MAN. SATURDAY, DECEMBER 18th, 1920. No. 88. VOL. II.

Новинки.

Воєнний стан в Чехії.

В кількох промислових округах проголошено диктатуру пролетаріату, в інших заведено воєнний стан. — Много жертв в людях.

ЛОНДОН, 15. грудня. — Німіша депеша з Відня до "Сен-траля Нюс" подає, що в деяких промислових округах Чехословаччини заведено військову диктатуру, однак в кількох інших округах встановлено диктатуру пролетаріату. Сказано, що під час боротьби в деяких місцях було багато жертв.

Шість робітників убитих і 15 ранених.

ПРАГА, 16. грудня. — Чехословацьке правительство проголосило в Брїє, 14 миль на північ від Заца, воєнний стан. Се зроблено в наслідок задури між військом і страйкерами, під час якого убито 6 робітників а 15 ранено.

Комуністичні провідники арештовані, а ком. газети заборонені.

ПАРИЖ, 16. грудня. — Після депеші до французького міністерства закордонних справ доноситься, що спроби комуністів в Чехословаччині повалити правительство і захопити владу в тім краю цілковито не вдалися.

Комуністичні провідники зістали ув'язнені, а комуністичні газети заборонені.

Генеральний страйк вуглекопів в Кладно.

ВАШІНГТОН, 15. грудня. — Чехословацька легация отримала кабелеву депешу з Праги, столиці Чехословаччини, котра говорить, що правительство відмовилося сповнити домагання комуністів, які старалися викликати генеральний страйк.

В майнерських містах Кладно є генеральний страйк, а в двох інших майнерських центрах є частинний страйк. В Празі відносини мають вже бути нормальні.

30 ранених в боротьбі між правими і лівими соціалістами в Празі.

ПРАГА, Чехословаччина, 11. грудня. — Під час боротьби о посідає центрального бюро соціал-демократичної партії в Празі зістало ранених 7 жандармів, 3 полісменів і 40 цивільних осіб. Се дало причину до проголошення загального страйку.

Боротьба вела ся між правими і лівими крилами соціал-демократичної партії. На підставі судового рішення з дня 23. листопада, праві соціалісти були признані власниками будинку, але ліві відмовилися від його опорожнити. Тоді праві зробили напад і при допомозі поліції взяли будинок в посідає. Поліційні власті ув'язнили 50 осіб.

Заносить ся на війну між Соціалістами і Румунією.

ВІДЕНЬ, 15. грудня. — Отримавши тут з України доносення вказують на заперуку між Румунією і соціалістичною Росією. Сі відомості говорять, що

Румунія підтримує кроки, які вказують на небезпечку війни з Росією ізза посідаєня Бессарабії.

Врангільська флота відплила до Тунісу.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 13-го грудня. — Флота ген. Врангеля, яка з недавнім розгромам врангільських військ соціалістичною армією опустила кримські води, відплила нині з Константинополя до Бізерт, в Тунісі. Врангель наводить ся на покладі кружляка "Корнілов".

Александрополь в руках большевиків.

ТІФЛІС, 10. грудня. — Большевики в Александрополі є панами міста. В Еривані видано декрет, яким націоналізовано банки і індустрію та настановлено народних комісарів революційний трибунал.

Ленін вистав Вірменію, як новий форпост проти імперіалізму.

БЕРЛІН, 11. грудня. — Бездротна депеша з Москви доноситься, що вірменські меншевицькі війська в Еривані захопили зброю і перейшли на сторону соціалістичних військ. Перехід відбув ся дуже торжественно. З обох сторін були виголошені привітні промови. Одночасно наслід привіт від Леніна, в котрім він звертається до Вірменії, як до нового форпосту проти імперіалізму на близьких східі. Привіт прислав також головний командант військ турецьких націоналістів, Мустафа Кемаль Паша.

В соціалістичній Росії заводять електрику по цілим краю.

БЕРЛІН, 11. грудня. — Московська радіодепеша доноситься, що соціалістичне правительство діяльно вважало ся за переведення в життя плану заведення по цілій Росії електричних станцій. Праця ся значно поступує вперед.

Ідея сего плану належить Ленінові, котрий вважає заведення всюдні електрики за порукою технічного прогресу.

800 петлюрівських старшин в Ченстохові.

БЕРЛІН, 11. грудня. — Втікаючи від соціалістичних військ петлюрівська "армія" розбрідась в різні сторони. В Ченстохові опинилась около 800 петлюрівських офіцерів і урядовців. Командант штабу петлюрівської "армії" оповістив, що польські власті розоружили цілу "армію".

Воєнний стан в Бухаресті.

ПАРИЖ, 11. грудня. — В Бухаресті, столиці Румунії, проголошено воєнний стан, як про се доноситься телеграма з Бухаресту до тутешнього румунського посольства. Воєнний стан зістав проголошений, коли в четвер після вибуху бомби в сенаті прийшло до грізних заворушень. Винуватків замаху досі ще не вивішено.

Мобілізація педагогів в Петрограді.

РЕВАЛЬ, 10. грудня. — Петроградська "Правда" доноситься, що відділ завідуючий розподілом робочої сили в Петрограді розпочав мобілізацію педагогів. Виявилось, що в Петрограді є поперх 7,000 педагогів. З них поперх одна тисяча не займають ся своїм фахом.

На фінляндських кораблях арештовано большевицьких агентів.

СІДХІ, 11. грудня. — Фінляндський корабель "Аріана" зістав задержаний в порозі до Штокгольму англійським кружляком, командант котрого арештував і забрав з собою 8 пасажирів — большевицьких агентів, які находились на кораблі.

Провідник німецьких комуністів предкаже революцію.

БЕРЛІН, 11. грудня. — Під час дебати в німецькій парламенті Ернест Даймінг, провідник німецьких комуністів, зажадав ревізії версальського мирного договору, яку має перевести міжнародний пролетаріат.

Ернест Даймінг заповів, що революція повалить капіталізм. Він поставив домагання, щоби як найкорше удержати всю машинерію цілої індустрії. Версальський договір схарактеризував він як виставу сили світового капіталізму. Даймінг заявив, що німецький пролетаріат глядять на версальський договір таксамо, як на революційну повалить капіталізм. Він доносить, що в залежні інші, так що загальне число осіб, які терплять від теперішніх умов, вноситься від 3,000,000 до 4,000,000, велике число котрих є буйні жовніри.

В ІТАЛІЇ.

Бійка соціалістів з націоналістами в італійських містах.

ЛОНДОН, 15. грудня. — Депеша до лондонського "Таймсу" з Міляну доноситься про бійку між соціалістами і націоналістами на публічній площі в Лючі. Під час бійки дано 100 вистрілів і ранено кілька осіб. Бійка повстала на соціалістичний мітинг, який зістав скликаний для заперестовання проти підвищення ціни на хліб.

Італійські селяни займають дальше землі.

РИМ, 11. грудня. 200 селян робило нині зусилля зайняти лежачі облогою землі в Канетто і Сабіно, недалеко Риму. Вони напали на відділ карабінерів, які не хотіли до сего допустити. Пришло до боротьби, в якій згинуло три особи і багато ранено.

2,500 червоних прапорів повіває на італійських ратушах.

РИМ, 11. грудня. — До бурлявих сцен прийшло на першій засіданню нової міської ради, яку скликав новонабранний президент міста Риму, Л. Рава.

По вступній промові президента забрав голос соціалістичний радник Лязара. Своєю промовою закінчив він жаганням, щоби вислати привіт до соціалістичної Росії. Соціалісти повтали сю резолюцію окликати "Нехай живе соціалістична Росія!" Конституціоналісти почали протестувати. Коли привернено спокій Лязара продовжав дальше свою

промову, стверджуючи, що червоні прапори повівають вже на більше як 2,500 італійських ратушах.

На засіданні ради в Лючі.

ФЬЛОРЕНЦІЯ, 11. грудня. — На нинішнім засіданню провінціальної ради в Лючі прийшло до боротьби між соціалістами і конституціоналістами. Повитягано революції, однак до стрілянини не прийшло.

Італійський міністер про торговлю з Росією.

РИМ, 10. грудня. — Міністер закордонних справ Сфорца в своїм звіті з переговорів з головою російської торговельної делегації в Лондоні Красіном висказав увіренє, що торговельні зносини з Югославією розпочнуть ся в короткім часі, а за ними послідує договір з соціалістичною Росією.

В ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ.

Велике безробітє в Англії.

ЛОНДОН, 16. грудня. — Безробітє в Великій Британії стало зростає і створило по важну проблему, яка в останніх пар днів стала наглішою з приходом осрої зими. Панує загальна обава щодо цілого подорожжя, так як майже кожний промисл в краю є навіщений безробітєм. Урядові статистици вказують, що около 500,000 находить ся тепер без занятя.

Робітничі урядники заявляють, що дійсне число безробітних вноситься 1,000,000. Від більшости з них є залежні інші, так що загальне число осіб, які терплять від теперішніх умов, вноситься від 3,000,000 до 4,000,000, велике число котрих є буйні жовніри.

Англіїські безробітні організують армію.

ЛОНДОН, 10. грудня. — Англіїські безробітні приптовляють ся до прямої акції. Як доносить, вони вже зорганізували свій генеральний штаб. Офіцери того штабу будуть носити як відзнаки червоні опаски на рамени. Головна квартира находить ся в Іслінгтоні, звідки будуть весті демонстрації в Лондоні. Головна квартира є під спорожні уоружених людей.

Організація прийняла назву "Федеративна рада безробітних". В 36 дільницях Лондону утворено локальні ради. Дотепер заняли вони міські будинки в 7 дільницях міста і 200 порожних приватних будинків.

Безробітні поставили цілий ряд домагань до управи міста, які предложено 50 мейбрам лондонських дільниць.

Телефонічна комунікація між Англією і Дубліном перервана.

ЛОНДОН, 14. грудня. — "Дейли Мейл" каже нині в своїм другім виданню, що телефонічна комунікація між Англією і Дубліном зістала перервана нині вчасним ранком. Лондонські урядники заявили, що вони не могли скомунікувати ся дальше як з Белфестом. Почтовий уряд в Белфесті не міг скомунікувати ся з Дубліном.

Воєнний стан в Ірландії.

ДУБЛІН, 11. грудня. — Вче-

ра проголосили англійські власті воєнний стан в отсідх чотирох повітах по-удневої Ірландії: Корк, Лімерик, Типерері і Керрі.

В згаданих повітах розіграли ся між англійськими властями і шин-фейнерами найбільш кроваві бої.

Всі особи, при яких буде найдене зброє, будуть розстрілені. Англійські власті визначать речинець, до якого шин-фейнери мають зложити зброє. По упливні визначеного речинця англійські власті будуть поступати безоглядно, щоби здати раз на все "ворохожно" в Ірландії.

Економічний застій в Ірландії.

ДУБЛІН, 11. грудня. — Ірландія прозіть економічний застій. В протягу кількох тижнів рух на залізничних зовсім устанє. Число залізничних робітників з кожним днем зменшуєть ся, бо англійські власті викидають зі служби всіх робітників, які відмовляють ся перевозити англійські війська і воєнні матеріали. З сєй причини вже нині компанії на многих бічних ліній були приневолєні здержати залізничний рух.

Велід за сям потерпіли торговля і промисл. Богато фабрик закрито з причини браку вугля. По містах даєть ся відчувати брак средств позички, бо комунікація між селами і містами є сильно обмежена.

Франції пришло круто.

Французька буржуазія програє на цілій лінії.

ВАШІНГТОН, 11. грудня. — Франція летить в пропасть банкруцтва і революції. І нема приятеля, ані союзника, який міг би її врятувати. Після критики англійських політиків, ситуація у Франції представляєть ся так: Французьке правительство могло дещо вратувати з останків французького капіталізму, коли би сєчас пісід розуму з Німеччиною воно було заключило угоду з соціалістичною Росією з одної сторони, а з другої знова, коли би було згодило ся на якесь певне означене відшкодованє від Німеччини.

Якби Франція була се зробила, вона була-б потерпіла лише частинне банкруцтво, сходлячи на ступінь друго або треторядної держави. Франція, щоби вдержати ся на ступіні перворядної держави, му сла би стягнути вповні своє відшкодованє з Німеччини і царської дозги з Росії. І вона дійсно розпочала сєчас цілий ряд коштовних воєнних операцій проти Росії і в Малій Азії на спільку зі своїм давнім союзником, англійськими імперіалістами. Однак Англія видячи, що сї операції не доведуть до бажаних успіхів, покинула в липні свого союзника. Французькі політики не дали однак за протрану і по-пробували ще раз щастя, ставлячи все на Польщу, Крим і Грецію. Воєнні операції проти соціалістичної Росії в Польщі і на Криму, та боротьба при допомозі Греків в Малій Азії проти Кемал Паші, не принесли однак сподіваних успіхів. Франція видала знова величезні суми грошей без надії на їх відзисканє. Виправа Франції проти соціалістичної Росії покинула ся цілковитою невдачею.

З цілого французького імперіалізму не остало нині нічого крім голосу Вівіані, який благає "Лігу націй", щоби її

міжнародна армія докінчила війни, які Франція була розпочала. В протиним случаю Франція приневолєна зовсім скаптулювати.

І в сїй страшній годині Франція чує голос богині пімсти, соціалістичної Росії, яка промовляє устами Троцького:

"Тривість буржуазного режиму і буржуазних правительств стала лише спомини минулої доби. Сей режим вже захитаний і година його цілковитого упадку скоро обближаєть ся. Пануючі класи вже відчувають се.

"В передсмертних судорогах, в яких страх лучить ся з ненавистю, вони старають ся перекидати, що наша власть немає стійности. Але нині їм вже нікого не владсть ся увести в блуд.

"Ми, міжнародний союз комуністів, є покликани, щоби викомати гріб капіталістичному ладові. І ми сповнимо свою задачу. Ми одинокі останемо непобідимими у війні і в мирі".

Нота Чічеріна до аліантів в справі Греції.

ЛОНДОН, 12. грудня. — Депеша з Москви до "Дейли Геральд" подає, що російське соціалістичне правительство взяло нагаю участь в грецьких клопотах вивлашчи до Вел. Британії, Франції і Італії сильну ноту з протестом проти їх "брутальної вмішування ся в справі геленійського (грецького) народу".

Совіти не грозять жадною акцією в імені Греції, однак вони предкажують, що грецькі працюючі маси "невдоволені освободять себе від непрошеної опіки імперіалістичних держав".

М. Чічерін, соціалістичний міністер закордонних справ каже в ноті, що соціалістичне правительство довідало ся, що Велика Британія, Франція і Італія, перестерегли грецьке правительство, що на случай привернення короля Константина, вони пічнуть репресії проти Росії, як можна догадувати ся, в роді дипломатичного бойкоту, економічної блокади або інших карних мір.

"Совіти не мають симпатії

до монархії або короля" — каже в ноті Чічерін — "одмак вони шанують нарід, котрий, як їх власний, заявив ся, хоч і в недостаточний спосіб, протині політики війни для здобичі, накинєної на него імперіалістичним режимом при допомозі заграничних багатств".

Знижують платню.

БОСТОН, 10. грудня. — На збораз властителей ткацьких заводів (текстил милс) в Бостоні, на яких були представники майже цілого ткацького промислу зі стейту Нью Йорк, Массачусетс, Конектикут і Нью Гемпшир, ухвалєно знизити платню робітників о 22½%. В ткацьких заводах в згаданих стейтах працює около 300,000 робітників.

200,000 безробітних в стейті Мішгген.

ДЖЕКсон, 11. грудня. — В стейті Мішгген число безробітних вноситься поперх 200,000. Половина з безробітних потребує коуче занятя, бо в протиним случаю грозить їм нужда. До такого заключєня прийшли менеджери і секретарі організації і "Мануфактурерс Емплої Асоційейшен", які відбули нараду в Джексоні.

З царства білого терору.

ВІДЕНЬ, 11. грудня. — З Будапешту доноситься, що судова розправа проти Александра Варяса, буйного професора філософії на університеті в Будапешті, скінчила ся засудженєм професора на 12 літ тяжкої в'язниці за зраду державі.

Професор Варяс був за часів соціалістичного режиму Беа Куна головою департаменту большевицької пропаганди. Його сєчас ув'язнено. Часописом в Будапешті не дозволено оголосити протоколів з розправи.

Жива війна.

По шпиталях в Німеччині находить ся дотепер 45,000 наших ранених жовнірів. Деякі з них перейшли вже 20 операцій.

ПРЕДСТАВЛЕННЯ В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ

В СУБОТУ, 18. ГРУДНЯ С. Р.
Товариство "Самообразование"
відіграє в російській мові
дуже поучаючу драму в 4-ох діях Л. Андрєєва п. н.
"САВВА".
Драма ся граєть ся перший раз в Вінніпегу і показує боротьбу свідомих робітників з царськими чорними жандармами або монахами, котрі дурили і затемнювали умн російської бідноти.
ЦІНИ МІСЦЬ: 75, 50 і 35 ц.

В ПЯТНИЦЮ, 24. ГРУДНЯ С. Р. (лат. святій вечір)
Товариство ім. І. Котляревського
відіграє
пречудову комедію-оперету в 3-ох діях п. н.
"СВАТАНЯ НА ГОНЧАРІВЦІ"
і жарт в одній дії п. н.
"ЧОРТ НЕ ЖІНКА"
Крім того товариство приготує славу комедію
"Трійка Пльгайє".

В СУБОТУ, 25. ГРУДНЯ С. Р.
Драм.-Спів Кружок Українського Робітничого Дому
ВІДІГРАЄ ДРУГИЙ РАЗ
знамениту пєсу в сучасному житя Т. Колесніченка п. н.
"ЛЮДОЖЕР"
Дітям до 14 літ вступ заборонений.
Ціни місць: 75, 50 і 35 центів.

UKRAINIAN LABOR NEWS
Published semi-weekly by
The Ukrainian Labor News Ass'n
c/o. Pritchard & McGregor 54,
Winnipeg, Man.
Subscription \$4.00 a year.
Telephone: St. John 1465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ
видаються для робочого люду
два рази на тиждень:
в середу і суботу.
Видав. Видавничого Товариства
"Українських Робітничих Вістей".
ПЕРЕДПЛАТА \$4.00 НА РІК.
Редакція за оголошення не відповідає.
Рукописи не зберігає.

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
c/o. Pritchard & McGregor 54,
Winnipeg, Man.

НЕЩАСЛИВИЙ МАНДАТ.

Після закінчення світової війни, антантські дипломати мали багато клопоту з різними новоповсталими малими державами. Всі ті малі держави, як се пізніше показалося, "не здатні" були до самостійного існування, а тому для кожної з них треба було шукати протектора, над якою треба було дати комуся мандат. Так, наприклад, ще на версальській міжнародній конференції показалося, що частина Китаю, яка називається ся Шантунг, повинна мати над собою мандатора, та що тим мандатором має бути ніхто інший, лише Японія! Опісля показалося, що і Сирія потребує мандатора, і Мезопотамія, не говорячи вже про німецькі колонії в Африці або в Марокко. Ті ж мандатора і дикнути не годні. Мандаторів також довго шукати не приходилося, а опісля вони і самі стали навалити. Польща захопила Галичину, Шаску, Румунія — Бессарабію і т. д., одним словом, мандаторів наїшлося більше, ніж мандатів. Але помімо ті цілої погоні за мандатами, показалося, що одного мандату ніхто не хоче, се — мандату над Вірменією.

Коли треба було вирішити справу мандату над Галичиною, Сирією, німецькими колоніями, вуглянню німецькою долиною Саар або Бессарабією, то Лойд Джордж, Мілеран і Джолліфі з'явилися донебуди, в Спа або в Сін Ремо, і діло було "полагоджене". На кожній такій конференції, помімо мандату, стоявочий на порядку деннім, подносилося додаткову точку: мандат над Вірменією.

Так іздів той нещасливий мандат над Вірменією з одної конференції на другу і нарешті опинився на першій (можже і останній) конференції "Ліги націй", в Женеві. Антантські дипломати закінчили роздавання мандатів Бессарабією, а сей нещасливий вірменський мандат, не найшовши на него купця, передали "Лізі націй". Але і тут він опинився не на порядку деннім. На конференції "Ліги націй" була на порядку деннім справа Литви — Желіговського, а попри неї прийшов вже і мандат над Вірменією.

Для вирішення справи Литви — Желіговського "Ліга націй" не довго думачи, рішила організувати свою армію і при допомозі неї доказати, кому має належати Вілнія і частина Литви.

З "формованем" такої армії "Ліга націй" "богато" клопоту не мала. Командант найшовся скоро — імя йому Шардін. Мав чин полковника і сам був чистокровним французом. Члени "Ліги націй" самі згодилися на рекрутувати в своїх краях жовнірів для сей армії. Першим зголосився єспанський король Альфонс. Почала ся була суперечка, хто має сю армію фінансувати. Але тут на поміч поспішили єспанські робітники, які сказали, що фінансовою справою журити ся не потрібно, бо вони жовнірів свого краю до Литви не пустять. А на доказ сего, що вони зможуть дотримати свого слова, вони спалили навіть корабель, що називався іменем короля і мав везти до Литви єспанських жовнірів.

Другим, що укасив "Лізі націй" се питання з висла-

нем армії до Литви, був антантський міністер заграничних справ Вольдемар. Він спротивив ся посланню існуючої армії "Ліги націй" на Литву, бо, мовляв, буде лихолі! Болшевишки сказали, що ісправу Литви — Желіговського можна вирішити лише при допомозі єпанських військ, і що виконати сей обовязок бере на себе єпанське правительство. Тому, сказав Вольдемар, щоби не допустити до проливу крові, він цілком противить ся посланню війська "Ліги націй" на Литву. Побачивши такий зворот справи, правительство П'ясуудського сказало, що воно само приборкає Желіговського.

"Ліга націй" свобідніше була зійхнула, але еще не аспіла і оглянутись, як тут паразит мандат над Вірменією!

І почалося шукане мандатора. — Можже-б Франція? — налянула "Ліга націй".

— Але-ж де там, панове! В мене і так вже і Сирія, і Марокко, і німецькі колонії, і долина Саар, і вугля з Рурського округу. А тут еще яка то має нездоогу наспіти з Німеччини воєнний "дарунок", який складається з 30 тисяч коней, 90 тисяч худоби, 125 тисяч овець, 25 тисяч кіз, 15 тисяч свиней, і еще крім того — 1,740,000 дробу. — Оттут тобі справ ся! Все се треба доглянути: і шпире, і шкури, і вовну... Так, що я радійша була-б і мандат над Вірменією, але самі бачите, що не сила...

Англія — також "не дуже"... Хоч Батум положений і в добрім місці, і є головним нафтовим портом на Чорнім морі, але сама нафта то аж в Баку... А через Кавкаські гори туди фальтою не заїдеш... Шо-ж до мандату, то він той лише може принести користь, коли сю країну можна завести своїм військом, а бо заблюкувати фальтою.

І задумалась безрадна "Ліга націй".

Якраз так случилося, що під ту пору відїжджав з Криму до Константинополя на "відпочинок" барон Врангель, а з ним і кількадесят тисяч його недобитків. "Лізі націй" впало на думку організувати Врангельних недобитків, уоружити їх і при їх допомозі взяти самий мандат над Вірменією. Та тут знова виринуло прокляте питання: хто буде фінансувати армію? Поверх 40 держав заступились в "Лізі націй" — і... хто буде фінансувати? Нагадали ся члени конференції в Женеві, що іспіснує й світлі еще краї, котрий називається ся Злучені Держави Північної Америки. До правительства того краю звертається з грішми після того-політика, який занесла "Лізі націй" послідня виборча кампанія в Америці — було стидно. Але в Америці за час послідної війни виросла сильна організація Американський Червоний Хрест, яка має в своїм послідно-велику суму мільонів доларів. Після розгрому Врангеля, Амер. Черв. Хрест отстав без роботи. До него то і звернула ся "Ліга націй", тобто представники 41 держав за фінансовою сумою 20 мільонів доларів. За ті 20 мільонів думала "Ліга націй" уоружити врангелівців і вислати їх на Кавказ. Кругом, мовляв, буде вигода: і справа з мандатом над Вірменією буде вирішена, і робота для Ам. Черв. Хр. найде ся. А если добре піде, то можна буде розпочати і ширшу кампанію проти єпанської Росії. Та і сей план не авдав ся. Амер. Черв. Хрест не поспішив з позичкою і мандат над Вірменією знова повис у воздуху. Пробували владити до Висконі, і навіть були чутки, що він згодив ся був, але на послідних засіданях "Ліги націй" знова якось виринула справа з тим проклятим вірменським мандатом.

"Діточий тиждень".

Петроградська часопись "Голос" подає вістку про те, що жінки, які працюють в фабриках і жіноч-селляцях з околиць Петрограду постановили завести між собою "Діточий тиждень". Цілю сего "тижня" є пропагувати соціалістичне виховане і образоване дітей, а друге, звернути увагу широких жіночых мас робітниць і селянок на просвітну роботу. Спеціальні прелігенти і лікарі будуть промовляти по селах і уличах міст з автомобіля "да уряджувати по селах відити про гігієну дітей. Кампанія сю буде провадити спеціальна комісія під кличем: "Жінки робітничі для селянок — жіноч-селлячки для робітниць". Підчас сей кампанії місські жінки будуть збирати забавки і книжки для селянських дітей, а селянки в замін будуть приготувати для робітничих дітей поживу.

Комуністичний університет.

З Москви повідомляють про записи на комуністичний університет ім. Свердлова. Приймаєть ся тільки студенти, делегованих "губісполкомами", в означеному числі. Студенти обовязані мешкати в інтернаті і приміювати ся до його устрою.

публіку. Тоді російське єпанське правительство сказало Туркам забратись з Вірменії. Нині Вірменія, як єпанська республіка, входить в склад Російської Соціалістичної Федеративної Республіки і заключила союз з Азербайджаном. Навіть текуча меншевицьким медом і молоком Грузія заривалась сям рухом і не нині завтра готуєть ся поспідувати за приміром Вірменії.

Так, нарешті, аж болшевишки розважали те нашіселе п'ятане з вірменським мандатом.

Тепер навіть і "Ліга націй" з тим годить ся. Зрештою, чому-б її не годитись? Все одно не довго осталося і самій жити. Республіка Полудневої Америки вже спаковують свої мандатки і збирають ся "емігрувати", французський представник Вівіані каже, що його вже наїдола ся робота, навіть канадські представники кажуть, що все, що "Ліга націй" може і повинна зробити, се лічити швидку Європу від тифу. Се потвердив також представник Індусія, а Норвег Нансен додав, що для сего вистарити така сума грошей, якої потрібно — на два торпедовики. На два торпедовики! Легко сказати, але де сю суму взяти? Хто її дасть?

Та се вже менше важні питання. Добре ся хоч Вірменія найшла вже притулочку. Правда, хоч не при допомозі "Ліги націй", але той мандат над Вірменією так вже вів ся в печині європейським дипломатам, що, як доносить депеша з Женеві з 8. грудня, один визначений і відомий швейцарський політик сказав: "Дипломатично старують ся найти якубудь державу, котрій можна було-б передати мандат над Вірменією, але до сего часу такої не найшли. Росія — сусідка Вірменії. В неї всі можливости взяти сей мандат."

Хоч і "відомий політик", але все таки спізнав ся. Зрештою, та сама депеша каже: се сей відомий швейцарський політик, щоби показати, що навіть і в тім є заслуга "Ліги націй", радить прийняти до "Ліги націй" єпанську Росію і тоді вже формально признати за єпанською Росією, як за "сусідкою Вірменії", право на мандат. Біда лише в тім, що ті "відомі політики" якось завжди спізнають ся. Зрештою, тепер "Ліга націй", позбувшись ся клопоту з тим нещасливим мандатом, радить вже над прийняти до "Ліги націй" самої Вірменії, лише не тої, що на Кавказі, а тої, що разом з Маклаксвіми, Бурцевими, Тішкевичами, Шелухінами шалеть ся по Парижах та Бернах. Тут вже можна обійти ся і без мандату і без експедиції.

Відозва II. Інтернаціоналу.

Весь час вони товклись в місяці і помагали генералам ризати робітників, голосували за кредитами, скакали наперед своїх панів і крутили хвостом. Нині, коли вже вони зробили своє поспіацьке діло, починають вони ворушитись і "єднати" і навіть видали відозву до пролетаріату.

Але думаєте, що та "червоная" відозва є закликом боронити Росію від своїх імперіалістичних правительств? Думаєте ви, що вони протестують проти неможливих злодійств своїх парламентів, своїх правительств, що снують сіти невинних інтриг проти радянських республік? Зовсім ні. Вони пишуть тільки "тому, що хочуть знищити Комуністичний Інтернаціонал в імя "демократичного соціалізму"! Чи не того самого, що роздавав Галічину і помагав Колчакам та Врангелям?

Вони пишуть (5.XI. 1920): "Прийшла війна і Інтернаціонал розвалив ся, бо не був достіе міцно організований. Робітники різних країв не мали в собі достіе довіри один до другого. Однак ті секції, що колись розбились, нині сходять ся знова в Женеві і новими званями злучили ланцюги єдності. Але настали дні

СТРАЙКОЛОМ ПРИ РОБОТІ.

(Кореспонденція до "Українських Робітничих Вістей")

Робітництво знає, хто се нових розколія. Зухвалі руки розривають єдність. По цілм світі залунав поклик: Робітничі розколюйтесь, розвивайте недовіре серед ваших рядів, і сійте насіне отроуючої ненависти!! Робітники, ми будемо говорити з вами отверто. Вперті фанатики і доктринери... з середини нищать єдність пролетаріату. Майбутність Інтернаціоналу висить на волоску".

Одним словом ціла відозва написана проти III. Інтернаціоналу, проти комуністів. Вони звальють вину за розвал II. Інтернаціоналу на брак єдності пролетаріату! Чи се не найбідліше лицемірство?

Компанія "соціалістів".

Пічнемо насамперед з Гендерсона, відомого всім англійським робітничого фейкера. Хто був членом міністерства за часів війни в Англії? — Гендерсон. Хто гнав на убій мільйони за те, щоби "демократія" могла безбачно існувати? — Він.

А коли революційні робітники домагались страйки, щоби урятувати радянську Україну і Росію від Денкіна, то хто був тим, що робив все, щоби страйку сего не було? Хто сприяв світовій котрреволюції? Се теж був він, Гендерсон, голова II. Інтернаціоналу. Чи йти далі? Ось маємо МекДоналда, що лицеміром голосом прилюдно пропагує паціфізм, а урядовим лордам-мейорам лише про обовязок боронити королівську "демократію" від кайзера?

Ось Вандервельде, славний королівський соціаліст-міністер, що писав проти єлзінського страйку в Бельгії, щоби боронити не тільки "батьківщину" своїх панів, але й боронити своїх казів з завязістю хатного лаю. — Соціаліст, що через цілу війну був міністром в чорносотенському клерикальному міністерстві, що є республіканцем і монархістом одночасно — ось хто є Вандервельде.

Отто Велс є Німцем, членом Німецької Соціал-Демократичної Партії (більшости), — той самої, що весь час тихо, мирно і покірно голосувала за кредитами. Велс є одного роду з Шайдеманом, Носке, дучителем революції, катом Карла Лібкехта і Розі Люксембург і тисячів німецьких робітників, що пали від руки соціал-демократів білогвардійців. Ось звідтам є Отто Велс. Трельстра є Голляндцем, котрий говорив, що підчас революції в Німеччині була хвиля в Голляндії, коли можна було зробити революцію. Дійсно можна було її зробити, бо маси її хотіли, бо озброєні мобілізовані робітники чекали лише на провідничого соціал-демократів і горіли бажанем позакладати совіти. Так вони, голляндські соціал-демократи в роді Трельстри, притушили дух революції. Яка там революція, коли вони думали лише про свої посольські кірса. Трельстра був одним з тих, що свідомо не хотів революції. Так само не хотіла її і буржуазія в Голляндії.

Енгльберт є лише заступником Брантінга, теж соціал-демократа, що не мав часу підписати своє імя, бо він був в той час нігде инде, як в Женеві на засіданні "Ліги націй". Брантінг і Енгльберт належать до соціалістів, котрі вже служать діяльно на великих постях у буржуазії.

Нарешті стоить же імя Гуйсмана. Хитрий соціал-патріот, що все намагаєть ся сповнити наміри всіх више згаданих осіб, що колись підчас війни перебрав ся з Бельгії до Голляндії і там "революційно" проголосив, що він є за перемогою демократичної антанті. Ось вам той Гуйсман фільозоф, посол і секретар II. Ін-

тернаціоналу соціал-єрзидників. До того додамо, що бельгійська соціал-шовієтська буржуазія не повірила в його антантофільство і потянула була його до суду за те, що він написав пару якотос єтаній за "інтернаціоналізмом". На чолі міністерства юстиції був тоді ніхто інший як його товариш по партії, тобто Вандервельде. Розумієть ся, судити його не було за що, бо він ніякого гріха проти своєї буржуазії не вчинив, але се дало змогу його приятелям говорити про "переслідуванє".

Даремні зусилля.

В своїх зусиллях розбити III. Інтернаціонал сі панки доводять, що соціалізм є можливи лише на ґрунті демократії і що перемогою пролетаріату можлива тільки міжнародну скалю, бо капітал знищить би кожного, хто почав би робити се окремо.

Так вони пишуть, але-ж згадують, що вони самі зробили все що могли, щоби підо підкопати перемогу, вони байдужно, злочинно складали на своїх черевах рученята в той час, коли міністри, їхні бувші співробітники, слади війська і амуніцію проти червоної армії.

"В перемозі соціалізму повинна брати участь більшість народу по всіх краях, бо вибір громадянства для громади є не можливий проти волі більшости сієї громади".

Знова вони верзуть стару пісоньку про "більшість", бо вони навмисно не хочуть зрозуміти, що більшість якраз і хоче праці не на пана, а на громаду. Ріжниця в тім, що ми комуністи міримо поглядати сієї більшости не міркою буржуазних політиків, а нашою комуністичною міркою, — міркою наукового соціалізму. Комуністи знають, що ні парламентарійні вибори, ні президентські — нічого не дають для єснєння дійсного бажаня робітництва. Але кожний знає, що робітник ненавидить своє візискувачів, що він знає, хто його гнобителі і бореть ся проти них всім засобами. Хіба парламентарійний лад забезпечує робітників від погромів в Байонет, від різні в Колорадо, від пожежі в Калумет, від "чорної пятниці" (в Австралії), від насильства над безробітними?

Одним словом Гуйсман намагаєть ся створити один Інтернаціонал для цілого світового робітничого руху, включити в один ланцюг і дійсних соціалістів і єрзидників, і борців за визволене від капіталістичних кайдан і пахолків капіталу. Гендерсона з Вандервельдом і... кого? Вони не наслідують ся покликати Леніна.

Вся їх мета згуртувати під свої подерті жовті прапори жовте, хто має назву "соціаліст", але хто не хоче мати нічого спільного з визвольним рухом і класовою боротьбою; а тоді з комуністами можна буде розправитись по своєму. Жовта єдність є ніщо інше, як страйколомний провокаційний вибір наймитів капіталу.

Мандрують по світі.

Не помилялись ті, що говорили про піддержку II. Інтернаціоналу від Джона де Кея. Сей мільонер-фільантроп має достіе засобів, щоби кинуть якусь тисячу доларів на пачки Гуйсманів, аби ті дїставши охлан і подорожували собі на дальше.

За останні часи виконавчий комітет II. Інтернаціоналу переїхав до Лондону, під "захист" і охорону англійського робітництва". І се тепер звідтам починає робити високі Гуйсмани. Тепер він знова подав ся до Німеччини для переговорів з польською соціалістичною партією. Українське робітництво повинно пам'ятати, що до II. Інтернаціоналу належить і ся пішла провокаторська партія вартових псів польського шовінізму — партія так званих польських соціалістів. Кров Галіччини спочиває на мідяних пиках своїх розбишак. Укр. с. д.

терміналоу соціал-єрзидників. До того додамо, що бельгійська соціал-шовієтська буржуазія не повірила в його антантофільство і потянула була його до суду за те, що він написав пару якотос єтаній за "інтернаціоналізмом". На чолі міністерства юстиції був тоді ніхто інший як його товариш по партії, тобто Вандервельде. Розумієть ся, судити його не було за що, бо він ніякого гріха проти своєї буржуазії не вчинив, але се дало змогу його приятелям говорити про "переслідуванє".

Даремні зусилля.

В своїх зусиллях розбити III. Інтернаціонал сі панки доводять, що соціалізм є можливи лише на ґрунті демократії і що перемогою пролетаріату можлива тільки міжнародну скалю, бо капітал знищить би кожного, хто почав би робити се окремо.

Так вони пишуть, але-ж згадують, що вони самі зробили все що могли, щоби підо підкопати перемогу, вони байдужно, злочинно складали на своїх черевах рученята в той час, коли міністри, їхні бувші співробітники, слади війська і амуніцію проти червоної армії.

"В перемозі соціалізму повинна брати участь більшість народу по всіх краях, бо вибір громадянства для громади є не можливий проти волі більшости сієї громади".

Знова вони верзуть стару пісоньку про "більшість", бо вони навмисно не хочуть зрозуміти, що більшість якраз і хоче праці не на пана, а на громаду. Ріжниця в тім, що ми комуністи міримо поглядати сієї більшости не міркою буржуазних політиків, а нашою комуністичною міркою, — міркою наукового соціалізму. Комуністи знають, що ні парламентарійні вибори, ні президентські — нічого не дають для єснєння дійсного бажаня робітництва. Але кожний знає, що робітник ненавидить своє візискувачів, що він знає, хто його гнобителі і бореть ся проти них всім засобами. Хіба парламентарійний лад забезпечує робітників від погромів в Байонет, від різні в Колорадо, від пожежі в Калумет, від "чорної пятниці" (в Австралії), від насильства над безробітними?

Одним словом Гуйсман намагаєть ся створити один Інтернаціонал для цілого світового робітничого руху, включити в один ланцюг і дійсних соціалістів і єрзидників, і борців за визволене від капіталістичних кайдан і пахолків капіталу. Гендерсона з Вандервельдом і... кого? Вони не наслідують ся покликати Леніна.

Вся їх мета згуртувати під свої подерті жовті прапори жовте, хто має назву "соціаліст", але хто не хоче мати нічого спільного з визвольним рухом і класовою боротьбою; а тоді з комуністами можна буде розправитись по своєму. Жовта єдність є ніщо інше, як страйколомний провокаційний вибір наймитів капіталу.

Мандрують по світі.

Не помилялись ті, що говорили про піддержку II. Інтернаціоналу від Джона де Кея. Сей мільонер-фільантроп має достіе засобів, щоби кинуть якусь тисячу доларів на пачки Гуйсманів, аби ті дїставши охлан і подорожували собі на дальше.

За останні часи виконавчий комітет II. Інтернаціоналу переїхав до Лондону, під "захист" і охорону англійського робітництва". І се тепер звідтам починає робити високі Гуйсмани. Тепер він знова подав ся до Німеччини для переговорів з польською соціалістичною партією. Українське робітництво повинно пам'ятати, що до II. Інтернаціоналу належить і ся пішла провокаторська партія вартових псів польського шовінізму — партія так званих польських соціалістів. Кров Галіччини спочиває на мідяних пиках своїх розбишак. Укр. с. д.

(надіпр.), що досі входять до II. Інтернаціоналу, там вони повинні зустрітись з своїми приятелями, котрим П'ятура запродав Галічнину за сочевицю юшку.

Укр. партія соц-революційна виступила також з II. Інтернаціоналу, але Гуйсман, знаючи добре природу сих типових центристів, прислав їм листа, в якому висловив своє наїдо на новий вступ партії до II. Інтернаціоналу і що тепер, коли англійське робітництво взяло його під охорону, вони напевно матимуть вигляди на будучність. У. П. С. Р. виступила з II. Інтернаціоналу не в наслідок ухвали зїзду партії, а лише в наслідок тимчасового хвилюваня нашою закоордановою делегаціою. У. П. С. Р., якої ухвалу можна буде завжди піддати перегляденню і зміні на партійному зїзді навіть в сей момент.

Але Гуйсман має наїдо. З Берліна він має іхати до Праги, де буде переговорювати з єпанськими соціал-демократами, з Немедом і іншими. Може справді вдат ся затягнути сих добродіїв назад. Бо-ж в єдності вони виступили лише для того, щоби піддурити і спіймати на гачок всіх тих робітників, що вже нічого не хотіли чути про Вандервельді і королівських міністрів. Може тепер Немед (одні з провідників єпанських панів с-д.) захоче повернути на лоно старої "церкви".

З Праги Гуйсман, очевидно, перебереть ся до Відня, де се досі блукають між трома соціалістами Фріц Адлер і Отто Бавер. Тут є такі дїячі як Реннер — добра компанія для Гуйсмана і Гендерсона. З ними можна буде зговоритись.

Так блукає по Європі секретар II. Інтернаціоналу, намагаючись зібрати тріски з корабля, розбитого своєю власною політикою.

Gregory.

Освітні змаганя в єпанській республіці.

В річнію болшевицької революції подав Луначарський висвід освітньої праці в єпанській республіці. Ціла Росія покрила ся сітю лудоуких домів. Глухі акти, які досі не бачили книжок, мають тепер цілі бібліотеки. Найбільше уваги присвячено "боротбі з аналіфетизмом, який є тепер на дорозі до алкідації. В області мистецтва уртовано всі пам'ятники минувшини, паляти, музеї, до яких мають тепер доступ широкі народні маси. Брами театрів отворено для селян і робітників. Число наукових і артистичних заведень значно побільшено. Досі народна освіта стояла на останному плінні, сьогодні після побди на воєнному фронті, фронт освіти буде на першому місці і — кінчить Луначарський — стане визначною навіть для найспітуповіших держав заходу.

Єпанський пролетаріат проти роботи парламенту.

Члени єпанського парламенту тарного клубу дївції, далі їм. послі Крайбіш, Ган і Варм бун і малярські Шурани та Фельдеші, з приводу націоналістичних єварок у парламенті, видали заяву, в якій нап'ятовано парламент, що замість подбати про усунєне господарчої нужди, тратить час на безплідні національні єварки і розбурхує ще більше ненависть. Заява кінчить ся прогрозом, що коли буржуазія не змінить своєю поведєня, нехай не здивуєть ся, коли повневолений пролетаріат переде свої домгганя поза парламент.

Радянський устрій в Малій Азії.

Національні Збори в Ангорі прийняли основи болшевизму. Мустафу Кемаля проголошено народним комисарем.

Злука польських і німецьких комуністів.

Польські і німецькі комуністи на Горішнім Шаску створили одну організацію.

ГАЛИЧИНА І ПОЛЬСЬКО-РАДЯНСЬКА ВІЙНА.

(Кореспонденція до "Укр. Шко. Вісти")

Галичина*) — край, що лежить на пограниччю різних держав, старих і нових, Польщі, Чехословаччини, Румунії з одного боку і Радянської України з другого боку, се ключ до сходу на захід, ключ при допомозі котрого революція зі Сходу може і мусить перекинутись на захід Європи, її центр і на Балкан.

З другого боку край сей важкий і з економічної точки погляду, як з урожайною землем, багатий в нафту, сіль, віск і другі природні скарби. Всі ці обставини заставляли і заставляють муть реакційні держави заходу і революційні держави Сходу звернути все більшу увагу на Галичину. Не дивися в тім, що в часі польсько-руської війни і одна і друга сторона сильно зацікавлені буди справою Галичини. І то, не тільки Польща, Росія і Україна, але також Румунія, Чехословаччина і Угорщина, які заметушилися незвичайно, коли червоні війська увійшли в Галичину і там стало будувати ся революційне життя в тісних контактах зі Східними Радянськими Республіками.

На разі справа скінчилась не так, як би нам бажалося. Революційні війська мусили швидко Галичину опустити, її звідва взяв під свою "опіку" демократичний уряд польської республіки, однак безперечно, що перший прихід Червоних військ в Галичину і перша спроба організації радянської влади в Галичині лишали там по собі незвичайно гарний вплив і вражіння, показали на ділі, що тільки революційна, радянська власть може забезпечити долю і волю працюючих мас Галичини.

І ми певні щодо, що в недалекій часі революція таки переможе в нашій країні, обдертим до нитки польськими "опікунами" і що при другій пробі радянська Галичина удержити ся.

Ще перша польсько-українська війна в Галичині показала всім здороводумуючим Галичанам, які опинилися за Збручем на українській території, що судячи її тісно зв'язана з Радянською Україною, і що ніякі "орієнтації" галицьких диктаторів — на Денікіна-Врангеля, Польщу-Петлюру чи Антанту взагалі — не можуть довести до розв'язання галицького питання.

І вони свідомо зв'язали свою долю з революцією на Вкраїні і в Росії.

З другого боку ще імперіалістична війна загнала в Росію і Україну багато Галичан, чи то військово-полоненими, чи біженцями і т. п.

Життєва революція не могла не захопити і їх своїм впливом і не пошкунти їх в ряди борців за побіду соціальної революції в Росії.

Вони розуміли добре, що працюючи в Туркестані, чи Сибірі, вони рівнож добре сповіають свій революційний обов'язок, як би працювали серед працюючих мас Галичини.

І от з тих робітників утворилося ядро партійних сил, яке поставило своєю задачею перевести революцію в Галичині проти всіх стремлень всяких "Національних Рад" з їх диктаторами, проти змагань Польщі і Петлюри, ганебних пестят Антанту.

Рівночасно велась освідомляюча і організаційна робота серед галицьких військових частин, які були на Україні, пригортаючи їх до активної боротьби за остаточне соціальне визволене Галичини. Нагода скоро трафилась. Галицькі націоналісти заклали "умову" з Петлюрою і кинулись з цілою силою у війну з радянською Росією і Україною.

Перший наступ Поляків дав для них добрі наслідки, вони заняли велику часту України, здобули Київ і тріюмфували побіду.

Часть Галичан, коло 15.000 людей, далась зловити на вулицю Петлюри, зрадила Червоним військам, перейшли на бік Польщі, котра їх сейчас розоружила і післяла в концентраційні табори. Ми потерпіли поразене і треба було готуватись до рішучої боротьби на смерть і жите, бо війна з Польщею застала нас не досить підготованими.

Однак спільними силами вдалось зреорганізувати фронт; Червона армія в всім фронті скоро перейшла в наступ і польська армія з величезними втратами цофнулась аж під Варшаву.

Червоні війська з початком місяця липня 1920 р. увійшли до Галичини.

Населені українське і жидівське витало Червону армію з отвертими раменами, виносило на зустріч червоноармійців харчі, мануфактуру, озброю, багато добровольців пішло в Червону армію визволяти Галичину від польських панів.

Польське населене майже поголовно втікло під впливом націоналістичної агітації польських ксьондзів і властей, котрі представляли їм, що большевики будуть різати всіх Поляків без різниці пола і віку.

Організацію радянської влади в Галичині завяв ся Галицький Революційний Комітет, в його склад увійшли: т. В. Затонський, член Ц. В. К. України і член Реввійськради армії, яка здобувала Галичину, за тим т. М. Баран, Мих. Левицький, Савка, К. Литвинович, Гатревком в тісних контактах з Ц. К. П. Г., до котрого входив і низше підписаний, приступив до організації нового, революційного життя в Галичині; стрічаючи на кождім кроці ширій відклик серед робітництва і бідного селянства.

Серед селян найшлось багато т. зв. Американців, себто галицьких емігрантів, які по тим чи иншим причинам в останні часи вернули з Америки. Хоч багато з них і не було ще добре освідомлені з погляду політичного і соціального, однак серед галицького прибитого і "затурканого" селянства вони все таки вирізнялись соціальною свідомістю, набутою на еміграції в Америці, на що звернув бачну увагу Гатревком, стараючись по зможі використати всі клясово свідомі елементи Галичини.

На жаль нам не удалось дістатись ще до промислових центрів Галичини, Борислава, Дрогобича, Львова, ні до більш революційно настроєних наших Гуцулів, які в останні часи терпіли страшну нужду, голод і хвороби, котрі виробили в них велике зав'язане до революційної боротьби.

По містах і селах занятих повітів (Гусятин, Скалат, Тернопіль, Тереховля, Копичинці, Чортків, Заліщики, Бучач, Рогатин, Бережани, Перемішляни, Золочів, Збараж, Броди, Зборя, Сокаль) зорганізовано ревкоми, які приступили на місцях по точним вказівкам з Гатревкому будувати радянське жите.

Приступлено до організації нових професійних спілок, комуністичних гуртків, нового господарства, на селі і по містах.

Коротко кажучи, на кождому полі громадянського і економічного життя почалась

творча робота. Підготовувались нові кадри галицьких червоних стрільців, яких частини були кинені на фронт.

Склякалось багато різних з'їздів повітових, які всі широкими діями радянської влади і обіцали всю свою активну поміч, щоби їх скоріше перевести в жите.

Треба зауважити однак, що вся та організаційно-революційна праця натрафляла на великі перепони.

Поляки оставили нам Галичину в страшній знищеній виді. Всі мости, вся залізнична дорога, всякий поштово-телеграфічний зв'язок — Поляки зруйнували. Малу худоби, коней, коров, масу всяких хліборобських знарядів вивезено, всі вагони забрано, а що не встигли Поляки увезти, то попалено і знищено.

І сей брак зв'язку відбивав ся незвичайно сильно і на ході воєнних подій на фронті і на нашій внутрішній організаційній роботі.

Прийшлося відбудувувати мости, перешивати залізні дороги на широкою-шляхні рельсові, а се вимагало дуже великої праці в зв'язі з недостатком матеріалів, кваліфікованих робітників на місцях і т. п.

З другого боку галицька псевдоінтелігенція і дрібна буржуазія ширила різні провокаційні чутки, баламутила народ і старалась придержуватись саботажу, відмовляючись від участі в роботі і т. п.

Однак працюючі маси Галичини без різниці національності широким підтримували Гатревком і місцеві ревкоми в його роботі.

Около півтора місяця їх праці лишило по собі в Галичині добру пам'ять і довго ще галицьке населене буде згадувати їх роботу, чекаючи до нової нагоди, коли вже остаточно революція в Галичині побідить.

А вона побідить... неминучо. Ні Петрушевич з його "Національною Радю", ні Петлюра, якого війська підчас поспадного наступу доконали до решти знищення Галичини, не мають ніякого фрунту для своєї праці в країні. Все населене відвернулось від них і бачить своє спасеніє тільки в соціальної революції, руководимої "большевиками", котра то на завсідги тишить ся в Галичині величезною популярністю.

Кінчаючи свою коротку статтю не можу не привітати всіх в Америці і в других краях проживаючих зараз наших Галичан-товаришів, які в комуністичній революції бачуть спасеніє не тільки українським, але і всіх працюючих мас без різниці національностей.

Жристувайте дружно до революційної боротьби, де-б Ви не були, пам'ятаючи, що Ваша праця принесє соціальне визволене не тільки там на місцях Вашого перебування, але і скріпить революцію в Росії і на Україні, і приведе до її побіди в Галичині.

Вперед, товариші! Недалекий вже час, коли побіда буде в наших руках, і червоний прапор засіє не тільки в Європі, але й в Америці!

Хай живуть американські товариші, які не забувають свого революційного обов'язку!

Нестор Хомин, б. член Ц. К. К. П. Г.

Гнет робітничого руху в Румунії.

Уряд ген. Авареску на стількі сальний, що уживає всяких можливих средств, щоби здушити робітничий рух. Послугується ся н. пр. такими средствами, як виміжний стан, цензура і військові суди. А рещтував всіх соціалістичних послів і завів орган "Sozialism" та опечатав професійні союзи. Така диктаторська політика ген. Авареску захитала вже в основах цілий його уряд. Цяла суспільність проти нього, а до того Авареску вічно живе у незгоді з міністром заграничних справ Тасе Помеску. Се й прискорило упадок Авареску.

ВІДОЗВА В. Ц. В. К. ДО КАРЕЛЬСЬКОГО НАРОДУ.

Постановою з дня 7. червня 1920 р. В. Ц. В. К., на основі ст. 11 Конституції Р. С. Ф. С. Р. про самозначене народів, ухвалив, в ділях закріплена боротьби за визволене працюючих мас Карелії, утворити обласне об'єднане, Карельську Трудову Комуну. Постановою з дня 4. серпня 1920 р. Совіт Народних Комісарів і В. Ц. В. К. означили границі Карельської Трудової Комуни.

В тісній злуці з працюючими масами всіх національностей, заселюючих Р. С. Ф. С. Р., карельський трудовий нарід вступає в нову добу своєї історії. Будучи судьби карельського працюючого народу находить ся в його власних руках. Перед ним отварають ся нічим не обмежені можливости національного розвитку на основі самоозначення працюючих мас.

Могутня федерація працюючих народів, об'єднаних в Російській Соціалістичній Республіці, стоїть на сторожі прав працюючих мас Карелії, їх національного самоозначення і їх свободи з яма яких би там не було гнобителів чи визискувачів.

Карельський нарід, що протягом довгого ряду століть боров ся серед своєї убоготи і суворой природи за своє історичне, вступає на шлях широкого національного розвитку в сімі освободжених від рабства і визиску працюючих мас різних національностей. Карельський нарід, що зумів зберігти в своїм суворім житті свою власну мову і останки своїх старинних народних переказів, дістає тепер спрощу завуювати собі мирною і культурною працею нову будучину, як самовизначивший ся свободний нарід. Його зав'язки працюючі предки оставили йому пам'ятки свого суворого життя в виді народних пісень і переказів, що були для него зв'язком з нещасними поколіннями, які працювали серед той самої суворой природи.

Протягом многих століть карельський працюючі маси жили в отлі під важким тягарем звірачного царського режиму, терпячи від дикої варварської сваволі царських урядників і всяких агентів та прислужників царизму.

Геройська революційна боротьба російського пролетаріату принесла і карельському працюючому народови визволене від тяжкого ярма царської тиранії. Але історія приготувала для него новий допущ, і біогвардійські банди, підтримувані або утворені експлуататорськими елементами, місцевими або сусідніми хижакками і кровопийцями, кинули карельський нарід на криваві страхоті біогвардійського наїзду.

Весь тягар кривавих репресій під владою варварських біогвардійських банд цілком упав на широкі маси карельського народу, сини котрих брали участь в геройській боротьбі проти насильників і падали жертвами їх звірячих репресій, отвараючи своєю смертю ліпшу будучину для своїх працюючих братів.

Рука в руку з працюючими масами Соціалістичної Республіки, при допомозі її геройської Червоний Армії і в союзі з хоробрими силами спорідненої Фінляндії, червоними фінляндськими комуністичними відділами, карельський працюючий нарід визволив ся від насильства біогвардійських банд і від ярма хижаків і визискувачів.

Карельський працюючий нарід, як і інші народи Соціалістичної Республіки, отримав на рещту в особі своїх робітничих і селянських совітів оруде своєї соціальної освободження і свого мирного культурного і національного розвитку.

Найвищим органом влади карельської трудової комуні і тепер Зізд Совітів Карелії, а тимчасово сі функції виконує карельський Ревком. Ка-

рельська Трудова Комуна, згідно з ухвалою першого Всекарельського Зізду Совітів, захоче тісно зв'язатись з робітничими масами Росії і з Російською Соціалістичною Республікою в її цілости.

Але як частина Республіки, що відрізняється ся від інших її частин своїми національними і економічними умовами, Карельська Трудова Комуна буде мати свої власні компетентні органи самоуправління з широким свободою діляти. Обсяги її компетенції будуть означені в порозумінню з відповідними органами влади Соціалістичної Республіки, на основі принципів тісного об'єднання і солідарности працюючих мас різних національностей і права кождої з них на самоозначене.

Правительство Соціалістичної Росії з радістю вітає новонароджену Карельську Трудову Комуну, що вступала в сімі трудових Соціалістичних Республік, і воно глибоко увірене в тім, що Карельська Комуна буде розвиватись і процвітати, як борець за вільну робітничої класи, на далекий північно-західній окраїні Федеративної Соціалістичної Республіки. Правительство Соціалістичної Росії дає Комуні пріречене, що воно всіма мірами буде її піддержувати і охороняти в її праці, призначаючи поспадку нероздільним важким ступенем в великій задачі будівництва Всесвітнього Соціалістичного Устрою.

Голова В.Ц.В.К. М. Калінін, Секретар В.Ц.В.К. А. Енукідзе.

ГОЛОД І РУІНА В ЕВРОПІ.

Війна та її світова заверуха, що шестий рік вже шаліє, знищила головно європейські краї. Вони станули няд беремо економічної руїни, знищення продукції та голоду. Недавно тому Американське Стівмен оголосив у бюлетнях "Ліги націй" цікаві статистичні дані про руїну та голод в Європі під теперішній пору.

Після його обчислень, європейські краї потребують без Росії 18,200,000 метричних тон збіжжа на виживане свого населення. Перед війною Європа продукувала 8,545,000 тон а рещту мусила спровозувати. Сама тільки Америка і Австралія давали 7.2 мільйонів тон. Перед війною давала Росія 5 мільйонів тон збіжжа, Румунія і Угорщина 7 1/2 мільйона тон. Тепер сей контингент дуже спав, бо н. пр. Румунія дає тільки 150,000 тон, а другі краї не тільки що не вивозять, але мусять самі же купувати збіжжя на свої потреби.

Не ліпше стоїть справа з мясом. З Росії, бують Австрії, Угорщини та Балкану не вивозить ся тепер нічого, а число худоби в Англії, Франції, Голандії, Німеччині та Скандинавії не зросло, а зменшилось ся о 10 проц. Число свиний, яке перед війною вносило 141,600,000, спало тепер на 19,200,000 штук.

Не ліпше стоїть справа поживи, стоїть теж в Європі і справа промислу. І тут теж побитна велика руїна. Англія, Франція, Німеччина, Бельгія і Голандія через війну давали європейським країям 90 проц. вугля. Ще в 1913 р. їх продукція вносила 549 мільйонів тон вугля. В 1918 р. спала вона на 434 мільйонів тон, а в 1919 р. аж на 389 мільйонів тон.

Так сама упала й продукція заліза. Коли ще в 1913 р. європейські краї випродукували 34,880,000 тон заліза, то в 1918 спало се число вже на 20,872,000 тон, а в 1919 р. аж на 16,836,000 тон.

А залізо й вугіль се основа не тільки промислу, але й комунікації. Без комунікації неможливий правильний довіз належне заосмотрене в харчі європейських країв.

А до того наслідком руїни промислу — обезцінене паперового гроша європейських країв і злижка американських доларів, все те унеможливило закупку збіжжя й товарів за океаном в Америці.

Європа тяжко, бо голодом і руїною відкоптує крований війний танець капіталістичного імперіалізму. ("Вперед")

ДОРІЖНЯ І СПАДОК ПОЛЬСЬКОЇ ВАЛЮТИ.

Після обчислень знавців, доріжня росте в Польщі скорше як спадає марка. Вивіз товарів буде недовзі неможливий і в сей спосіб пропаде надія підвищити вартість марки, зглядно набути в якийсь спосіб заграничну валюту. З сеї причини польське министерство скарбу задумує зніести деякі експортні оплати для заграниці, н. пр. на дерево. Се обнижить ціну дерева для заграниці, але державний скарб втратить одно жерело своїх доходів.

З огляду на підвижку цін продукції, нерівномірно до спаду марки, вже нині депеша німецька сіль від галицької, а навіть дешевше заграничне збіжжя від польського у вільній торгівлі. Тоді більше корисним глобуи спрощувати все з заграниці. Коли ж однак поминаєть ся факт, що ніка країна не має надміру товару, особливо харчевих середників, то заходиться питанє за що Польща буде спроводжувати, коли марка нічого не варта, а заграничної валюти нема, бо її можна здобути тільки дорогою експорту?

ПОВИГИ ПОЛЬСЬКОГО ЖАНДАРМА В ГАЛИЧИНІ.

З Підгайчанни пишуть до "Впереду":

Бувший український жовнір Павло Лещук з Волощині поч. Литвинів, вернув до свого села і тут занедужав пиятистим тифом. По десятиятижневій недужі напад на його помешканє жандарм з Божикова Лебединські і при повній збруї, приступив до лежачого в постелі, ударив кілька разів в лице і замахнув ся батгеетом. На крик дітей і жінки прибігли ще два жандарми з той самої станиці Лівтан і Чайковский і шойно вони відірвали озвірілого товариша від жакса хорого.

В тиждень по тім Лебединські арештував його під закиданням різних видуманих злочинів проти польської армії, а підставі яких командант етату в Підгайчій казав арештованого конфінувати і зачати проти нього судове слідство.

Жандарм Лебединські не дав за вигране. Почав розпускати поголоски, що Лещук большевицький агітатор і що він мусить його засадити до Бригідок.

Лещук мусів спасати ся втечею і жив остеронь в лісі. Раз тільки поважив ся зайти до хати до дітей, та якраз в той час надіхав жандарм Лебединський се з другим і почав за ним стріляти. Лещук кинув ся в хаші і тим спосибом спас своє жите, хоч Лебединські начав хвалити ся перед людьми, що він вже його вбив.

І се його не вдоволило. Тепер розпочав він свої напасти на родню Лещука. На кождо кроці переслідував і його жінку і дітей, хоч вони ізза відсутности мужа й батька попали в крайню нужду.

І інші люди пізнали руку жандарма Лебединського. І в Божикові і в Литвиніві і в Рудниках і в Волощині і в Сльку. В Сльку на приклад Лебединські недавно напад оного мужика і забрав йому 2,500 корон, яких по нинішній день не видав. Свідок Л. Шляхетко, підлісничий в Божикові.

І багато інших фактів можна би навести. Та чейже і ті дані вистарчать.

Що продукує Америка?

Злучені Держави, що мають 6 прц. людий світа і 7 прц. світової землі, продукують: 20 прц. світового засобу золота, 25 прц. пшениці, 40 воню мешкає в поганих землях; його десятикують різанку, 52 прц. вугля, 60 прц. алюмінія, 60 прц. міді, 60 прц. бавовни, 66 прц. олію, 75 прц. кукурудзи і 85 прц. світового засобу автомобілів.

З ПОЛЬСЬКОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ.

Справа адміністрації Східної Галичини є оточена непроглядною тайною. Населенне не має над нею ніякої контролі, ні впливу. Над сею адміністрацією нігде не ведеться ніякої дискусії; ніхто не знає, який її бюджет, приходи й видатки; населене цілковито не знає, куди й на які ціли ідуть побирані в краю податки і данини; нема ніяких урядових публікацій, кляко, на що, де й коли видало ся з публічних фондів.

Тільки від часу до часу відбуває генеральний делегат польського уряду якісь тайні засідани в кружку кількох олицьких нікому не знаних, ніким не вибраних, перед ніким не відвчальних. Сі одиниці творять так звану прибічну раду делегата.

З сіх засідань прибічної ради не видаєть ся ніяких офіційних комунікатів, ні рахункових звітів. В місцевій польській пресі появляють ся тільки якісь неадекватні неконтрольовані реляції, з яких не можна виробити собі найменшого погляду, як властиво виглядає і на чому полягає ся польська адміністрація. ("Вперед")

ВІПСЬКОВА КОЛЬОНІЗАЦІЯ.

Польський уряд має предложити в найближчих днях соймови законопроект по надане земель здемобілізованим жовнірам на білоруських і українських територіях, які мають ся прилучити до Польщі.

"Kurjer Lwowski" довідуеть ся, що на військову кольонізацію призначено 22 повітів, в тому 11 українських повітів: Бересте, Пінськ, Кобринь, Володимир, Ковель, Луцьк, Рівне, Дубно, Серин, Кременьч, Острів. Здемобілізовані жовніри польської армії мають дістати безплатно або на довгорочинцеву сплату наділі до 45 гектарів. Надто мають одержати частину живого й мертвого інвентаря (кої, вози) з демобілізації, будівельний матеріал до 80 кубічних метрів, а надто мають ся призначити два мільярди марок на уділене кредиту жовнірам в готіві, або знарядж, збіжжя під засів і т. и. "Kurjer Lwowski" киничить своє доносене ось так: "Молодий жовнір змінить кріс на плауг і скорію, не переставачи бути сторожем і оберонцем Польщі".

З ДОМБЯ.

З Домб'я пишуть українські інтерв'ювані до перемиської "Укр. Хати" так:

Відносини тут страшні. Перевели тут перегруповане, помістили всіх без виїмку по різних барьках без ліжок, сніжників і копіїв; в кімнатах голі дошки, вікна без шиб; про опалюване і говорити нема що. Нашу кухню розв'язали, кождий мусить їсти те, що в барачній кухні варять. Харч страшний, так, що рішучо ніхто не видержить, як що так довше буде тривати.

Комуністів і всіх тих, що мають у своїх документах зазначено, що мали щонебудь спільного з большевиками, або їм сприяли, як і тих, що зазначено "niebezpieczni dla państwa", замкнено в барачу ч. 17. Іх не пускають під ніякою умовою поза дрїт, навіть до рапорту. В сему барачу замкнено майже всіх галицьких Українців.

Вітос на Волині.

Польський прем'єр міністрів Вітос, обіхавши своєю часу Східну Галичину, відбув подорож по Волині. В дорозі до Луцька до Рівного відвідав прем'єр кілька громад, цілком злижених війною. Населене находить ся там в надзвичайно тяжкому положенню; воню мешкає в поганих землях; його десятикують різанку, 52 прц. вугля, 60 прц. алюмінія, 60 прц. міді, 60 прц. бавовни, 66 прц. олію, 75 прц. кукурудзи і 85 прц. світового засобу автомобілів.

РІЖНІ ВІСТІ.

ЗНОВА ВОСКРЕСЕНЕ "УБИТОГО" БОЛЬШЕВІКАМИ.

"Вперед" з 20. листопада подає:

Від надісл. австро-угорського банку Олександра Серойковського у Відні одержали ми це писмо до помічника: З огляду на поміщену в українських часописів вістку про розстріл большевиками в Каміниці проф. Степана Гаєвського і інших українських діячів, прошу подати у "Впереді" до відома, що я одержав перед кількома днями власноручного листа проф. Степана Гаєвського з 14. жовтня с. р., в якому між іншим ось що пише: "В часописях появилася замітка, що мене і ще декого з Українців большевики розстріляли. Рішу що це заперечую. Прошу сповістити знайомих, а то дати до українських часописів замітку. Зараз я при каменському українському університеті, обраний приват-доцентом і викладаю московську літературу і спеціальний курс про М. Гоголя".

Арештовані за большевизм.

Двох селян зі Стратина, рогатинського повіту, Василь Луців (39 літ, жонатий, 3 дітей) і Михайло Луців (36 літ, жонатий, 3 дити) арештованих перед кількома тижнями, перевезено до Львова, де сиділи в поліцейській арештат у Львові, при вулиці Сапеги ч. 2, а тепер перевезено їх до арештів в Березань. Обжаловують їх за большевизм.

Арештована в Галичині.

"Вперед" з 10. листопада подає: Проф. Юліана Мискевича і Данила, обох з Бучача, перевезено до Станіславова, звідки мабуть будуть перевезені до Львова.

В Чорткові дня 2. листопада сиділо 16 політичних, згодом мали там привезти більше чим сорок арештованих в Заліщищині.

Гімназійний ученик обжалований о державну зраду.

Дня 8. листопада відбувся в Львові розправа проти гімназійного ученика, обжалованого о зраду держави за большевицьку агітацію серед товаришів. ("Вперед" з 24. жовтня.)

З недовою галицького села.

Копать "коріє" 90 м. довгий, 70 м. широкий, а високий як телеграфічний стовп по польових польських добровольців з групи Абрагама — розказують наші люди з околиць Завіря, Боршівич, що сей "коріє" сплиють і плачуть. Бо відділ війська з офіцером, який переводить се діло, стягає до роботи людей, всіх без винятку, навіть з околиць віддалених і на кілька миль. Хто не дає коний або робітника, мусить платити, без огляду на се, чи він багат, чи бідний, чи українець, чи Жид. Тих, що з охотою не йдуть до сієї роботи, то бють, як се було прим. в Женеві біля Галичана. Нарід плаче, бо обдертий і обрабований в часі недавних боїв, не може настарчити всього роду данин. ("У. Д.")

Арештована в Березанщині.

В Рибниках, березанського повіту, арештовано Іздора Юськевича, місцевого управителя школи. Так само арештовано учителя з Вербова Івана Петрицького. Побіжно я коротко переслухано їх, але не переслухано їх свідків. А свідки певно були би виказали брехню і безпідставність арештованих. Кінець обох арештованих є такий, що їх обох вивезено до Домба, де тепер панує холера.

Тиф в Стрию.

Як доносить "Дзвін", в Стрию поширюється тиф. Досі, на початку зими, було в самому місті 16 випадків патистного тифу, а 9 випадків червоного тифу. Причиною має бути голод і невідрадий апровізаційний стан міста.

Університет у Львові і українська молодь.

Ректорат утравквітничного університету у Львові оголошує вписи від дня 15. листопада. Заводять шесте місце на медичному факультеті на першому році до 125 осіб і заявляє, що першество при вписках матимуть бушів воєнк. Це раз оголошує ректорат львівського університету, що для українських студентів вступ на університет значиніший. Ще раз засуджує львівський "розсадник культури" свої жертви третини один рік. На основі дотеперішних розпорядків, на львівський університет будуть приймати тільки горожан польської держави і союзних держав. І вийшла маленька чудасія з тим розпорядком ректорату львівського університету. Зголосив ся недавно до запису на львівський університет не якийсь Француз союзник, але студент кам'янецького університету, що колись служив при військ польського союзника Петлюри. І сей студент дстав пораду, щоби здавав ганьбу матуру, а потім може бути прийнятий на "університет Яна Казимира". ("Вперед")

Змагають до злуки всіх робітничих юній в Індії.

Нині відбула ся тут конференція провідників робітничих юній під проводом Ляйпата Раї в справі злуки всіх робітничих юній в Індії в одно тіло. Злука має бути довершена на асендіським конгресі промислових юній, який буде скликаний з початком марта.

Бомбери, 31. жовтня.

Нині відбула ся тут конференція провідників робітничих юній під проводом Ляйпата Раї в справі злуки всіх робітничих юній в Індії в одно тіло. Злука має бути довершена на асендіським конгресі промислових юній, який буде скликаний з початком марта.

На конференції в Бомбейі був присутній член англійського парламенту і англійської партії праці, полковник Веджвуд.

Коли перед війною було в Індії лише незначне число юній, то тепер зросло воно до великих розмірів. В самім місті Мадрас є нині 27 юній з 60.000 членів.

Робітничий рух в юніях є тісно зв'язаний з боротьбою за визволені Індії з рук капіталістичної Англії.

Наслідки боротьби в Ірландії.

ЛОНДОН, 1. грудня. — Міністерство внутрішніх справ оповістило сьогодні, що до 27. листопада с. р. протидержавні елементи в Ірландії убили або ранили 673 осіб. Число убитих не включає 20 осіб в Лондондеррі і 62 в Белфест, які убито підчас розруки минушого літа, ані 15 кадетів, яких убито в засідці коло Килмайкеа минушої неділі.

ПРИХОДИТЬ В НЕДІЛЮ

МІТІНГ

який відбуде ся о год. 2.30 по полудні в Українським Робітничім Домі в справі ТЕПЕРІШНЬОГО ПОЛОЖЕННЯ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

Вступ для всіх вільний.

В оповіщенні сказано, що убито 151 полісменів, а ранено 230, а з жовірів убито 47, ранено 103. З цивільного населення убито 41, ранено 101. Знищено 67 судових будинків і 528 поліцейських бараків. Було 830 нападів на почту і 45 нападів на стації прибережної сторожі і на маяки. Крім того було 2.961 нападів в цілі роздобути зброї.

Аргентина виступила з "Ліги Націй".

ЖЕНЕВА, 4. грудня. — Голова аргентинської делегації на зборах "Ліги націй" сповістив сьогодні Павла Гиманса, президента зборів, що аргентинська делегація виступає зі зборів.

В урядовій аргентинській ноті сказано, що коли збори відказали ся взяти під розвагу справу поправки конституції "Ліги націй", так аргентинська делегація вважає свою присутність на зборах безцільною.

Конференція панських "соціалістів".

БЕРНО, Швейцарія. 5-го грудня. — Нині розпочала ся міжнародна конференція тих соціалістичних партій, котрі покинули II Інтернаціонал, але злучили ся з Третім (Комуністичним) Інтернаціоналом. Німецькі соціалісти заступають на конференції: Артур Кріспіен, Георг Ледебур, Август Сільвердінг і Курт Розенфельд, австрійських — Фрідріх Адлер, французьких — Жан Льюнгі і Поль Фур, незалежну партію в Англії — Річард Воллед, російську соціал-демократичну партію — Юліан Мартов, провідник меншевиць. Делегати американської соціалістичної партії, яка зголовила свою співучасті в конференції, ще досі не прибули.

Японці розстрілюють Корейців і палять їх доми.

ТОКІО, 11. грудня. — Донесення, нашіпші соди з Ченгас (Корея) кажуть, що японські власті здавали повстанє в тій околиці і розстріляли 375 Корейців. 1.500 Корейців забрали Японці в полон і судьба їх невідома. Крім того, Японці спалили много домів, церков і шкіл.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТІЙ"

- Д. Петращ, Ріджайна \$10.00
Л. Черемшинський, Горніей 6.00
М. Кусак, Мус Джо 2.00
Т. Тарасевич, Варгос 2.00
Леоніда Ланчук, Ріджайна 1.00
М. Емійчук, Мус Джо 1.00
К. Ланшукі, Дайверт 1.00
І. Павлук, Транскона 1.00
Ю. Лінар, Авіген 1.00
Н. Бузак, Клівленд 1.00
П. Волошинський, Нордег 1.00
Н. П. Давидюк, Промелер 1.00
П. Е. Митрук, Берген 1.00
А. Олександр, Курск Фозс 1.00
Ф. Стелі, Токідо 50

З Нордег, Алта.

Зачуючи в сім листі поточний переказ на суму \$84.10, з котрих \$18.10 за книжки, \$10.00 на відношення передлати "Укр. Роб. Вісти" і \$56.00 на пресовий фонд. Визнаємо всіх товаришів робітничих з інших місцевостей, щоби як найкраще поспішали з своїми жертвами, на поміч нашої робітничої часописі "Укр. Роб. Вісти". Ми повинні всіми силами сприяти ся до поширення нашої робітничої часописі, збирати на пресовий фонд, приєднувати передлатників, щоби наша часопись як найкраще стала дневником "Укр. Роб. Вісти" і олімпією робітничою часописею в Канаді, яка своєю за робітничий інтерес, яка ширить просвіту і спільність серед укр. робітників в Канаді.

- На пресовий фонд "У. Р. В." зазначили в Нордег сідаючі товариші:
В. Мишко \$5.00
Г. Саульський 5.00
О. Кавуля 5.00
Н. Тевко 5.00
В. Скорода 3.00
Г. Корнілов 3.00
І. Гекман 2.00
Н. Костинюк 2.00
К. Трухан 2.00
П. Макара 2.00
С. Орельський 2.00
В. М. Гонтан 2.00
М. Кібін 2.00
І. Трофименко 1.00
В. Кізап 1.00
М. Сант 1.00
М. Шумовський 1.00
Ф. Білж 1.00

- К. Класиня 1.00
О. Гринюка 1.00
Г. Гринюка 1.00
Г. Манорик 1.00
К. Гіатшини 1.00
М. Гринюк 1.00
А. Семаче 1.00
І. Макара 1.00
Д. Макара 1.00
С. Амброх 1.00
О. Лис 1.00

Разом \$56.00
Всім жертводавцям шира подяка. В. Мишко.

З Гуркет, Онт.

- Дорогі Товариші!
Вислаю вам поточний переказ на \$16.00 пресового фонду на "Укр. Роб. Вісти", який зложили товариші в Гуркет. Прошу помістити імена жертводавців на сторінках "У. Р. В."
Жертвували сідаючі товариші:
В. Рихальський \$2.00
Д. Балж 1.00
І. Равлок 1.00
М. Мартинюк 1.00
Б. Гуцал 1.00
К. Галійський 1.00
М. Я. Ворончак 1.00
Ф. Сикита 1.00
П. Чернічан 1.00
Г. Дашковський 1.00
Г. Стрихарчук 1.00
М. Колісо 1.00
О. Туткалюк 1.00
П. Олександровський 1.00
Т. Ткачович 1.00
Ф. Лузіньський 50

Разом \$16.00
Всім жертводавцям шира подяка. В. Рихальський.

Справлене опибки.

У 83. ч. "Укр. Роб. Вісти" з дня 1. грудня с. р. було подано в звіті з відрадного в Гемітоні представлення, що гемітонські товариші вислали на прес. фонд "У. Р. В.", як чистий дохід з представлення п. н. "На чім бої справедливості" — суму \$54.49. В поданий сумі зайшла друкарська опибка: імено мало бути не \$64.49, але \$57.49, яку то суму отримала адміністрація "У. Р. В." і яка то сума була подана в газеті як чистий дохід з представлення.

НАДІСЛАНЕ.

ФАРМЕРСЬКЕ ВІЧЕ.

З Кенора, Саск.

Дня 16. листопада відбуло ся в Кенорі фармерське віче. Прибули організатори безпартійної ліги, як також "наші" рідні "інтелегентні", яких я ставлю в знаки питання, бо "інтелегентні" вони є лише по конірих, але діла їх говорять противно. На вічу виступало троє бесідників. Найліше привітали фармерів. В. Д. Комерса, який в довший період поновив фармерам, як рідні компанії визискують фармерів і як фармерам треба з тим бороти ся. Після промови сего бесідника, представлє запитав, чи хто з присутніх має які запити. Тоді виступило троє укр. "інтелегентів", котрі роблять для ліберальної та консервативної партій (залежить від того, котра ліше платити) і почали задавати питання. Один з них С. почав домагатись платформ. Вийшовши на платформу, сей панок почав накідавати на фармерську організацію, називаючи її большевицькою.

УВАГА!

Повідомляють ся всіх членів збори Укр. Роб. Дому відбудуть ся в неділю, 19 грудня о год. 7.30. вечером, на котрих будуть рішати ся дуже важні справи. Просить ся всіх членів прийти вчасно. Заряд.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ "МОЛОТ"

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ

Передплата — \$2.00 на рік, 10 шт. поодинокое число.

"МОЛОТ"

414 E. 9th STR. — NEW YORK, N. Y.

Читайте! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ" Читайте!

ОДИНОКА ЩОДЕННА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В АМЕРИЦІ, ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ОКРІМ НЕДІЛІ.

Ся часопись має своїх кореспондентів в Європі як також в різних центрах української еміграції в Америці.

ПЕРЕДПЛАТА ВІНОСИТЬ:

- На рік 15.00
На 6 місяців 8.00
На 3 місяці 4.50
Поодинокое число 5 ц.

Передплату шийте на адресу:

Ukrainian Daily News
502 EAST 11th STR. — NEW YORK, N. Y.

фармер! Ми є тим, що своєю туди комо працею здобуємо собі кусок хліба і не повинні терпіти між собою тих, що намагають ся з нашої праці. Вони примошують ся поміж нами і то церквою, то націоналістично вносять роздори між нас, щоби легше було їм нас обдуровати. Проч сих "інтелегентів" з поміж нас. Хочуть жити, нехай беруть ся за плуг, нехай йдуть каміне по фармах вишверувати. І не їм розказувати, яку ми повинні читати часописи. Ми є фармер-робітники і повинні стояти разом зі всіми робітниками. Ми разом з фабричними, майстерськими і сільськими випродуємо все потрібне для життя і ми повинні разом з ними єднати ся в боротьбі проти визиску капіталізму. А дармодам між нами не може бути місця. Фармер.

З Коагурет, Алта.

Дорога Редакціє! Сими кількома словами хочу подати до відома товаришам про діяльність тутешнього відділу Укр. Роб. Дому. За три місяці свого існування відділ У. Р. Д. вніс в згуртуванні доволка стбе по важне число укр. робітників в Коагурет, а головню тих, котрі попередно не стояли в рядах свідомих робітників. Нині сі товариші починають працювати над собою, беруть ся до книжки і газети, помагають своїй робітничій інституції У. Р. Д. в Вінніпегі, як також своїй робітничій газеті. З сего видно, що в кожній місцевості, де лише є кілька свідомих укр. робітників, треба конче зорганізувати відділ Укр. Роб. Дому, випускати робітничу літературу і газети і залучувати робітників до читання, відгати їх від карт та пудрунів. Се мусить стати обовязком кожного свідомого робітника.

З Салт Сте. Мері, Онт.

Товариство Просвіти в Салт Сте. Мері і околиці Беаю відбуло 27. листопада святкованє існування третьої річницї Народного Дому ім Т. Шевченка. Того дня вечером відбув ся концерт, який випав дуже добре. Товариство Просвіти складе ширю подяку всім товаришам і товаришам, які брали участь в концерті, як також всім присутнім за їх так чисту участь. Доходу і добровільних даток влинуло \$42.35. Заряд.

З Ріджайна, Саск.

Отсим повідомляють ся всіх членів Укр. Роб. Дому в Ріджайні, що загальні річні збори членів згаданой інституції відбудуть ся 23. січня, 1921 р. в приміщеню Укр. Роб. Дому під числом 726 Victoria Ave. точно о годині 2-ій по полудні. Просить ся всіх членів прибути на час, бо є багато справ до погодження.

З Салт Сте. Мері, Онт.

Повідомляють ся всіх тих членів, котрі не отримали еще членських карток, щоби прислали свої адреси і такі картки їм вийшла ся еще до зборів. Заряд.

З Салт Сте. Мері, Онт.

Повідомляють ся всіх членів Укр. Роб. Дому в Ріджайні, що загальні річні збори членів згаданой інституції відбудуть ся 23. січня, 1921 р. в приміщеню Укр. Роб. Дому під числом 726 Victoria Ave. точно о годині 2-ій по полудні. Просить ся всіх членів прибути на час, бо є багато справ до погодження.

З Салт Сте. Мері, Онт.

Повідомляють ся всіх членів Укр. Роб. Дому в Ріджайні, що загальні річні збори членів згаданой інституції відбудуть ся 23. січня, 1921 р. в приміщеню Укр. Роб. Дому під числом 726 Victoria Ave. точно о годині 2-ій по полудні. Просить ся всіх членів прибути на час, бо є багато справ до погодження.

З Салт Сте. Мері, Онт.

Повідомляють ся всіх членів Укр. Роб. Дому в Ріджайні, що загальні річні збори членів згаданой інституції відбудуть ся 23. січня, 1921 р. в приміщеню Укр. Роб. Дому під числом 726 Victoria Ave. точно о годині 2-ій по полудні. Просить ся всіх членів прибути на час, бо є багато справ до погодження.

З Салт Сте. Мері, Онт.

Повідомляють ся всіх членів Укр. Роб. Дому в Ріджайні, що загальні річні збори членів згаданой інституції відбудуть ся 23. січня, 1921 р. в приміщеню Укр. Роб. Дому під числом 726 Victoria Ave. точно о годині 2-ій по полудні. Просить ся всіх членів прибути на час, бо є багато справ до погодження.

З Салт Сте. Мері, Онт.

Повідомляють ся всіх членів Укр. Роб. Дому в Ріджайні, що загальні річні збори членів згаданой інституції відбудуть ся 23. січня, 1921 р. в приміщеню Укр. Роб. Дому під числом 726 Victoria Ave. точно о годині 2-ій по полудні. Просить ся всіх членів прибути на час, бо є багато справ до погодження.

З Салт Сте. Мері, Онт.

Повідомляють ся всіх членів Укр. Роб. Дому в Ріджайні, що загальні річні збори членів згаданой інституції відбудуть ся 23. січня, 1921 р. в приміщеню Укр. Роб. Дому під числом 726 Victoria Ave. точно о годині 2-ій по полудні. Просить ся всіх членів прибути на час, бо є багато справ до погодження.

З Салт Сте. Мері, Онт.

Повідомляють ся всіх членів Укр. Роб. Дому в Ріджайні, що загальні річні збори членів згаданой інституції відбудуть ся 23. січня, 1921 р. в приміщеню Укр. Роб. Дому під числом 726 Victoria Ave. точно о годині 2-ій по полудні. Просить ся всіх членів прибути на час, бо є багато справ до погодження.

З Салт Сте. Мері, Онт.

Повідомляють ся всіх членів Укр. Роб. Дому в Ріджайні, що загальні річні збори членів згаданой інституції відбудуть ся 23. січня, 1921 р. в приміщеню Укр. Роб. Дому під числом 726 Victoria Ave. точно о годині 2-ій по полудні. Просить ся всіх членів прибути на час, бо є багато справ до погодження.

З Салт Сте. Мері, Онт.

Повідомляють ся всіх членів Укр. Роб. Дому в Ріджайні, що загальні річні збори членів згаданой інституції відбудуть ся 23. січня, 1921 р. в приміщеню Укр. Роб. Дому під числом 726 Victoria Ave. точно о годині 2-ій по полудні. Просить ся всіх членів прибути на час, бо є багато справ до погодження.

З Салт Сте. Мері, Онт.

Повідомляють ся всіх членів Укр. Роб. Дому в Ріджайні, що загальні річні збори членів згаданой інституції відбудуть ся 23. січня, 1921 р. в приміщеню Укр. Роб. Дому під числом 726 Victoria Ave. точно о годині 2-ій по полудні. Просить ся всіх членів прибути на час, бо є багато справ до погодження.

З Салт Сте. Мері, Онт.

Повідомляють ся всіх членів Укр. Роб. Дому в Ріджайні, що загальні річні збори членів згаданой інституції відбудуть ся 23. січня, 1921 р. в приміщеню Укр. Роб. Дому під числом 726 Victoria Ave. точно о годині 2-ій по полудні. Просить ся всіх членів прибути на час, бо є багато справ до погодження.

ПОШКУЮ свого швагра Петра Костюка, сестри Марії Тофан і брата Євгена Тофан, а також Кайло-ва, повіт Святий, Галичина. Маю для них лист з старого краю від родичів. Хто би про них знав або вони самі хай зголосять ся на пошукшу адресу:

Peter Towan
Box 927
Burke, Idaho, U.S.A.

ПОШКУЮ свого сина Василья Цювкіна в важній старорозрешій справі. Маю для него вістку від його жєни і дитини. Він має перебувати десь в Зауочних Державах. Прошу писати до:

Maria Ciunyk
Kleezkowski, Sask.

ПОШКУЮ в дуже важній справі Петра Стєшину, з села Гашова, повіт Теревольа, Галичина. В р. 1919 виїхав з Казгар до Егеберт, Ман. Хто би про него знав або він сам, прошу зголосити ся на адресу:

Dmytro Sztogryn
718 — 4 St. E.
Calgary, Alta.

ПОШКУЮ в дуже важній справі сестри Анни Баргій. Виходить з села Присіпів, повіт Зборів, Галичина. Тому 5 літ назад перебувала в Торонто, Онт., а тепер перебуває мабуть в Монреалі. Хто би про неї знав, або вона сама, то прошу зголосити ся на адресу:

Parania Bahrij
P. O. Box 1151
Detroit, Mich.

ПОШКУЮ Олександра Брасе, котрий виїхав десь і полишив в мене свої речі. Хто би знав його адресу або він самий, прошу написати до мене, щоби вислати йому в призначене місце.

Isak Maki
Nickelton, Ont.

ПОШКУЮ в дуже важній справі своїх крапів Николу Мартинюка, з села Кулінів, повіт Заставна і других односельчан, щоби прийшли мені з допомогою. Я походу з села Репулиць, пов. Заставна і тепер лежу хорів, будучи побитий льотом. Прошу слати поміч на адресу:

Petro Babiy
Box 442
Sudbury, Ont.

ПРОШУ моїх товаришів і товаришок одосельчан, щоби повідомили мене дещо про село з якого походило діло та про мою сімю. Я походу з села Білого, повіт Перемішляни. Прошу писати на сідаючу адресу:

Joseph Zatorsky
Box 159
Big Valley, Alta.

ПОШКУЮ брата Сафата Ринюка, з села Красносілля, повіт Збарж, Галичина. Давніше перебував в Карнеї, а тепер правдоподібно в Клівленді, Злуч. Держави. Хочу повідомити його про смерть його жини в старім краю. Хто би знав його адресу або він самий хай зголосить ся до мене листово:

Iwan Rynduk
676 Redwood Ave.
Winnipeg, Man.

ПОШКУЮ вуйка Олександра Байдюка, з села Лановець, повіт Боршів. Має перебувати в околицях Ротері, Саск. Прошу зголосити ся на адресу:

Niek Bidulka
562 Aberdeen Ave.
Winnipeg, Man.

ПОШКУЮ вуйка Олександра Байдюка, з села Лановець, повіт Боршів. Має перебувати в околицях Ротері, Саск. Прошу зголосити ся на адресу:

Niek Bidulka
562 Aberdeen Ave.
Winnipeg, Man.

ПОШКУЮ брата Г. Богонюка, котрий має перебувати в Він